

עמ"ת 18576/03/14 - יעקב יצחק גייר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

16 מרץ 2014
עמ"ת 18576-03-14

בעניין: יעקב יצחק גייר

העורר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים: העורר וב"כ עו"ד נהרי

ב"כ המשיבה עו"ד דקלה סרן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום אשר מייחס לו, כי ביום 23/1/14, בסביבות השעה 18:30, הגיע לחנותו של מיכאל אטיאס ומכר לו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 5.1 גרם נטו, תמורת סכום שאינו ידוע. יחד עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו ולאחר שבימ"ש קמא בחן את חומר הראיות וקבע, שישנן ראיות לכאורה, ולאחר שקבע שישנה עילת מעצר סטטוטורית, הורה ביהמ"ש על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של העורר. התסקיר שהוגש לא המליץ על שחרורו של העורר לחלופה שהוצעה, חלופה שגם נבחנה על ידי ביהמ"ש, ובסופו של יום הורה ביהמ"ש על מעצרו של העורר. גם את הבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי העורר, במהלכה הוצגה חלופה שונה, דחה ביהמ"ש והורה על המשך מעצרו של העורר. מכאן הערר שבפני.

תחילה הוגש הערר הן כנגד חומר הראיות והן כנגד הקביעה הסופית של ביהמ"ש בעניין מעצרו של העורר, אולם לאחר שעיינתי בחומר הראיות והבעתי עמדתי בעניין, הסכים ב"כ העורר להעמיד את הערר על שאלת שחרורו של העורר לחלופה בלבד.

לטענת ב"כ העורר, עברו הפלילי של העורר אינו מכביד; החלופה שהציג, ואשר גם בימ"ש השלום קבע ששניים מהערבים המוצעים - מר תורג'מן והגב' אודט דדון, הינם אנשים ראויים, יוכלו להעמיד גבולות לעורר; הגם שמדובר בעבירה לא קלה, נסיבות הביצוע אינן כאלה המצדיקות השארת העורר במעצר; במיוחד כאשר מדובר בכמות קטנה של סם מסוכן וכאשר אין ידיעה באשר לתמורה שניתנה, אם ניתנה תמורתו.

ב"כ המשיבה ביקשה להשאיר את החלטת בימ"ש על כנה.

כפי שכבר צוין לעיל, הוגש לבימ"ש השלום תסקיר על העורר אשר ממנו ניתן ללמוד, כי מזה תקופה העורר משתמש בסמים מסוכנים. ענין זה ניתן ללמוד גם משני כתבי האישום התלויים ועומדים כנגד העורר, כאשר אך ימים ספורים בטרם ביצוע העבירה הנוכחית (ביום 5/1/14) הודה בהם העורר, כאשר עניינם הוא החזקה של סם מסוכן מסוג חשיש, האחד שלא לצריכה עצמית והשני לצריכה עצמית. בתיקים אלו ממתין העורר לטיעונים לעונש, לאחר שהוסכם עם המאשימה שייגזרו עליו בגינם שני חודשי מאסר בפועל שיוכל וירוצו בדרך של עבודות שירות, במידה ויימצא מתאים לכך.

בתסקיר צוין גם, כי רמת הסיכון הקמה מן העורר להישנות התנהלות עוברת חוק הינה גבוהה וזאת בין היתר, לאור עברו הפלילי והתייחסותו המצמצמת הן לעברו זה והן לעבירה הנוכחית. שירות המבחן בחן בצורה מעמיקה את דפוסי התנהלותו של העורר ומצא, כי דפוסים אלה מונעים ממנו לבחון ולבדוק את עצמו והגם ששירות המבחן התרשם, כי הוא זקוק לטיפול, דחה זאת העורר. שירות המבחן גם דחה את החלופה שהוצעה נוכח רמת הסיכון הגבוהה כאמור.

בימ"ש קמא היה ער לכל אותם נסיבות שהועלו על ידי ב"כ העורר בערר. ביסודיות רבה בחן ביהמ"ש את הערבים ואת התאמתם לשמש בתפקיד של חלופה למעצר. בנסיבות אלה, סבר ביהמ"ש כי הגם ששניים מהערבים, המצוינים לעיל, הינם אנשים ראויים, לא יוכלו לעמוד במשימה לבדו, בין היתר לאור משפחתו והעבודה המעסיקה אותו ברוב שעות היום; ואילו הגב' דדון אינה מעורבת מספיק בחייו של העורר אשר הוא חבר ילדות של בנה. בעניין זה, העלה ב"כ העורר תמיהה שכן, הגב' דדון בעצמה הצהירה שהעורר היה בן ביתה, אולם ביהמ"ש קבע, כי הדבר היה לפני שנים, כאשר לכל הפחות בנה של הגב' דדון לא היה בקשר עם העורר מזה חודשים. אשר לבנה של הגב' דדון, רק רמז ביהמ"ש, בהגינות, כי לא יוכל לשמש כערב בשל חוסר האמון שיש לרכוש לו, ודי אם נעיין בחקירתו כדי להבין את הרמז אליו הפנה ביהמ"ש. אכן מדובר בעדות בעייתית המטשטשת את קשריו של הבן עצמו למעורבות פלילית כזו או אחרת.

אשר על כן, בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטת ביהמ"ש. רמת הסיכון הגבוהה הקמה מהעורר ועילת המעצר הסטטוטורית, כולל הפסיקה הנוהגת בעבירות כגון אלה, יש בהם רק כדי לחזק את מסקנתו של ביהמ"ש.

הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום י"ד
אדר ב תשע"ד,
16/03/2014 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא**